

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Den kreative kommune

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 2005

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Den kreative kommune

Sæt den offentlige sektor fri

Kreativitet er ikke bare noget, der skal foregå i formningslokalerne og forskningslaboratorierne. Kommunerne kan og skal også være kreative. Et af midlerne er mangfoldighed. Vi skal skabe plads til forskellighed blandt de offentlige institutioner og plads til private eller selvejende institutioner i samspil med de offentlige.

Kommunalreformen er ikke lavet med den omhu, som Det Radikale Venstre kunne ønske. Der er brugt megen energi på at diskutere, hvem der skal løse kerneydelserne. Derfor vil vi forsætte diskussionen, men med fokus på, hvordan de skal løses.

Gør medarbejdere til medskabere

Vi mener, at vægten skal ligge på, at man gør det rigtige frem for det regelrette. Et klassisk eksempel på regelstyring er i hjemmehjælpen. Et andet er socialrådgivernes arbejde. I effektivitetens navn tvinges de til at bruge deres tid og kræfter på at udfylde formularer og opfylde normeringer. Men den egentlige opgave ligger jo i hvert enkelt unikt møde med den svage ældre og det udsatte barn. Og disse møder

er lige så forskellige som de mennesker, det handler om. Det er faktisk derfor, vi har uddannet hjemmehjælpere og socialrådgivere. Dermed kan vi have tillid til, at de selv finder den bedste løsning for det menneske, der har brug for dem.

Hvad nu hvis de offentligt ansatte kunne blive medskabere i stedet for blot medarbejdere? Hvad hvis de fik lov til at spørge sig selv "hvad kan jeg gøre" i stedet for "hvad må jeg"? Hvis de kunne gå til opgaven med professionalisme og vores tillid i ryggen. Og hvis mindre regelstyring kunne give plads til engagement. Det ville med sikkerhed forbedre indsatsen over for dem, der er afhængige af det offentliges hjælp, hvadend det er til at komme i bad, til at komme på fode eller komme i gang.

Borger, ikke forbruger

Som borgere skal vi også forlange engagement af hinanden. Kommunen skal kunne forlade sig på borgernes engagement og deltagelse. Regeringens såkaldte "frie valg" giver os ret til at vælge fra som en forbruger, der bytter sin vare. Men vi mener ikke, en borger er en forbruger. Borgerne skal ikke bare lægge ansvaret fra sig og "vælge" en anden skole, børnehaven, eller bopæl. Borgerne er forpligtet til at engagere sig. Og kommunen skal give plads til engagementet. Hvad nu hvis borgerne kunne være med til at lave mad på plejehjemmene og bygge legepladser på skolerne? Tænk på, hvilke kræfter vi kunne sætte fri.

En stærk folkeskole

En kreativ offentlig sektor kræver samtidig en ny og bedre ledelse. Der skal være plads til, at ledere kan træde i karakter. Det gælder ikke mindst på skolerne. Skolelederne skal sikre, at alle kræfter bliver sat ind på, at hver eneste skole i Danmark bliver verdens bedste skole. Og at hvert eneste barn får absolut mest muligt ud af sin skoletid.

Det er en opgave, skolerne slet ikke kan løse uden forældrenes deltagelse og engagement. Borgerne er forpligtet til at sørge for, at deres børn er parate til skole, har sovet, har mad med og har respekt for den opgave, skolen stiller dem. Og forældrene er forpligtet til at deltage i skolens udvikling. I evaluering og udvikling, til at deltage i skolebestyrelser og komme til forældremøder. For

hvordan skal skolen kunne stå som garant for demokratisk dannelse, hvis ikke forældrene føler sig forpligtet til at deltage?

Folkeskolen er måske kommunernes betydeligste udfordring. Derfor ønsker Det Radikale Venstre at give alle kommunale skoler i Danmark en bunden opgave. De skal lave en udviklingsplan for deres egen skole, der sætter mål for, hvordan man både sikrer fagligheden og kreativiteten, de svage elever og talenterne. Og sidst men ikke mindst den mangfoldighed, som alle undersøgelser viser højner kvaliteten både for de svage og de stærke elever.

Fagligheden sikres bedst ved at give plads til engagementet. Derfor skal skolen, ikke staten, formulere målene og lærerne undervise i det, de er specialiserede i. Men

hvordan sikrer vi kreativiteten i folkeskolen? At vi får innovative børn, som kan klare fremtidens udfordringer? Hvad nu hvis alle skoler blev forpligtet til at eksperimentere? Hvis politikere, forældre, ledere og elever skulle gå sammen om at finde nye løsninger på gamle problemer. Hvad nu hvis vi inddrog den lokale rideskole eller danseskole i gymnastikundervisningen, sikrede skolevejen eller indførte madklubber på alle kommunens skoler? Hvad nu hvis man indkaldte de 3-åriges forældre til forældremøder, ansatte en skolestartskonsulent, oprettede forældreråd i alle klasser eller åbnede for, at forældre kunne deltage i undervisningen hver fjortende dag? Kommunerne skal forlange og skabe betingelserne for engagementet i folkeskolen.

Sundhed- jo før jo bedre

Intet sted er den sociale ulighed i Danmark større end i sundheden. De velstillede lever længere, og de socialt udsatte må trække mere på de offentlige sundhedsbudgetter. Der er tale om en alvorlig social skævhed. Ved at forebygge kan vi rette op på denne massive sociale skævhed. Det ansvar vil kommunerne og regionerne være fælles om i fremtiden. I Det Radikale Venstre ser vi en stor udfordring i at give danskerne mulighed for at føre et sundere liv. Og det er ikke nok med sundhedskampanjer, der prædiker for de frelste. Det handler om, at forebyggelsen skal integreres i vores hverdag – dér hvor vi i forvejen færdes.

Den offensive kommune

Hvad nu hvis kommunerne gik foran og forbød rygning på

alle offentlige arbejdspladser, caféer og restauranter? Så ville vi gå i mange andre landes fodspor og på meget kort tid reducere antallet af mennesker, der dør som følge af rygning? Eller hvad hvis alle offentlige arbejdspladser formulerede en samlet sundhedspolitik, hvor man fx tilbød medarbejderne spændende, sund og måske endda økologisk mad – og man samtidig havde adgang til motion?

Også på nationalt plan og i sundhedsvæsenet skal vi styrke forebyggelsen for patienter, der allerede er inde i systemet, ligesom alment praktiserende læger eller særlige forebyggelseskonsulenter bør få en styrket rolle som patientens livsstilsrådgivere. Det skal spille sammen med en styrket forskning i sund kost og motion

– og spille aktivt sammen med indsatsen i kommunerne.

En særlig indsats for børnene

I Det Radikale Venstre er vi overbevist om, at vi kan gøre mere for at give vores børn en sund start på livet. Kommunerne spiller en stor rolle, fordi hverdagen for de fleste børns vedkommende tilbringes i kommunale institutioner, skoler og klubber. Det er en opgave, som forældre og det offentlige må løfte i fællesskab, og som kræver fordomsfri nytænkning: Hvad nu hvis man tilbød alle børn et måltid mad og tid og plads til at spise det? Eller hvad nu hvis alle børn kom til at opleve motion som en naturlig del af deres hverdag?

Integration os imellem

Integrationsindsatsen skal være en investering i at få nye medborgere. Sådan er det langt fra nu. Der er store problemer med integrationen i Danmark. Men der er også masser af gode løsninger og

erfaringer, som ikke får den udbredelse, de burde. Kommunen er indgangen til det danske samfund for nytilkomne flygtninge. Derfor skal kommunerne forpligte sig til at lære af andres gode erfaringer og resultater.

Slip de frivillige løs

Erfaringer fra Canada viser, at det er altafgørende for en god integration, at de frivillige inddrages. Kommunen har tre år til at give de nytilkomne fodfæste i Danmark, men mange flytter efter de tre år. De er ikke knyttet til stedet, ikke integreret. Hvis det skal ændres, skal de frivillige inddrages. Hvad nu hvis vi sagde: Alle indvandrere, som ønsker det, skal have mulighed for at få en dansk kontaktfamilie? Det Radikale Venstre synes, at kommunerne skal have

en mere kreativ tilgang til integration og finde flere måder at inddrage de frivillige i integrationsarbejdet. Kommunen bør samarbejde med de frivillige foreninger om en strategi for, hvordan idrætsforeninger, oplysningsforbund og andre frivillige kan tage medansvar for integrationsarbejdet. Hvis vi skal undgå ghetto-dannelser og isolation, er det ikke nok at forhindre flytning til socialt belastede områder. Det er borgernes opgave at få indvandrere til at føle sig hjemme. Og det er kommunens opgave at skabe reelle alternativer til ghettoen for flygtninge og indvandrere. Hvad nu hvis kommunen sørgede for, at der ikke kun var boligblokke at samles i, men andre mødesteder, hvor man kunne dyrke og diskutere sin kultur?

Et samfund bliver målt på, hvordan det tager sig af de svage, og Danmark bliver målt på, hvordan vi tager imod fremmede. Vores succes med at integrere flygtninge smitter af på den amerikanske forskers lyst til at komme til Danmark og dele ud af sin kunnen. Det er med andre ord ikke bare vores sammenhængskraft, men også vores skaberkraft, det går ud over, hvis vi ikke bliver bedre til at løse opgaven.

Vi skal skabe et mangfoldigt, kreativt Danmark, hvor alle kræfter kan bidrage, og vi kan lokke udenlandske investorer til – uden at samfundet bliver mere socialt opdelt. Det kræver ikke mere lovgivning, tvang og opskruet retorik, men derimod en lokalt funderet indsats, der tager udgangspunkt i mennesker og muligheder.

Kulturliv er erhvervsliv

Danmark skal leve af sin kreativitet. Og det er ikke bare et byfænomen. Landdistrikterne skal leve af lokalt baserede virksomheder inden for landbrug, gartneri, IT-relaterede erhverv, turisme, service, håndværk, kunst og design. Det kræver altsammen kreativ udvikling og udsyn.

Derfor skal der skabes bro mellem erhvervsliv og kulturliv og mellem by og land. Hvad nu hvis kommunens støtte til turisme, cityforeninger og erhvervsliv øremærkedes til et forstærket samarbejde med kunstnere og kulturinstitutioner? Man kunne etablere særlige IT-baserede uddannelsesprojekter for borgere i landsbyer og landdistrikter med landsby-skoler som servicecentre, uddannelsescentre og kulturcentre. Det er også kommunens opgave at skabe mobilitet – både fysisk og åndeligt. Der er både brug for at styrke de trafikale pendlertilslutninger til og fra byerne betragteligt, ikke mindst i den kollektive trafik. Men der er også brug for, at borgerne får optimale muligheder for at bruge de nye kulturtilbud, der følger med en større

kommuneradius. Kommunen skal skabe betingelserne for, at vi kan udvide vore horisonter.

Den sociale dimension

Det er en klassisk radikal idé, at kulturpolitik kan være med til at løse sociale problemer. I stedet for at gøre borgere til klienter og patienter skal de stimuleres til at tage ansvar. Hvad nu hvis biblioteket, svømmehallen og kulturinstitutionerne var åbne på de tidspunkter, hvor mange unge ikke har noget at give sig til – om aftenen og i weekenderne, måske en gang imellem om natten? Hvad nu hvis kommunen investerede i musikskoler, øvelokaler og spillesteder eller hus-kunstnere, der kunne fungere som hjælpelærere og kreativitetskonsulenter på skolerne? Mon ikke det kunne sende

nogle unge ud i en bedre bane?

Samtidig ved vi, at et rigt facetteret kulturliv er afgørende for at tiltrække og holde på de kreative borgere og medarbejdere. Vi ved også, at det ikke bare drejer sig om at gøde den kultur, vi har, men om at skabe nye så-bede, så nyt kan spire frem og slå rod. Hvad nu hvis vi afsatte en sum af vore folkeoplysningsmidler til det formål? Vi sætter fokus på det forskellige, også for at finde ud af, hvad vi rent faktisk er fælles om. Og vi gør det for at skabe et mangfoldigt, tolerant miljø at være til i.

Mere magt til miljøet

Med kommunalreformen bliver mange miljøopgaver fjernet fra amterne og lagt i kommunerne. Det er vi ikke glade for i Det Radikale Venstre. Vi frygter, at den trængte økonomi i kommunerne kan kom-

me til at veje tungere end hensynet til miljø og natur. Derfor er det på høje tid, at vi gør op med bogholdermentaliteten og begynder at skabe flere konstruktive kreative forslag til, hvilken rolle miljøet kan spille i udviklingen.

Den rene forudsætning

I Danmark kan vi drikke rent vand fra hanerne, og det skal vi kunne blive ved med. Det kræver, at vi ikke går på kompromis med hverken landbrug eller industri og bliver ved med at stille krav til deres udledninger. Hensynet til grundvandet må og skal tælle højere end hensynet til, om vi kan producere endnu flere slagtesvin. Også lokalt. Kommunerne må også tage deres del af ansvaret for, at vi får den rene luft, vi ikke kan leve uden. I byerne er partikler fra

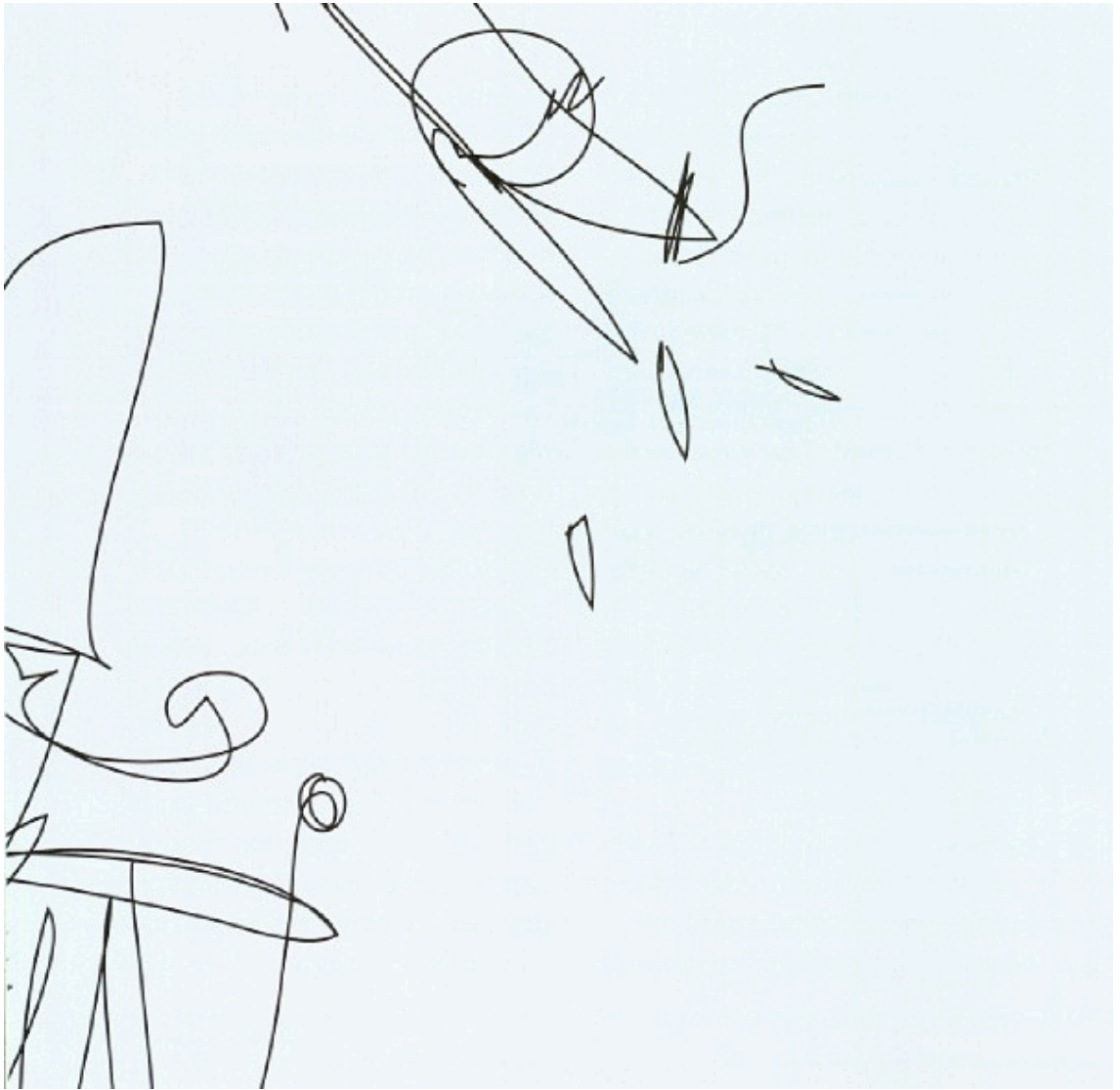
bilernes udstødning et voksende problem. På landet stiger lugtge-
nerne fra fx gylletanke. Det kan
og skal vi gøre bedre.

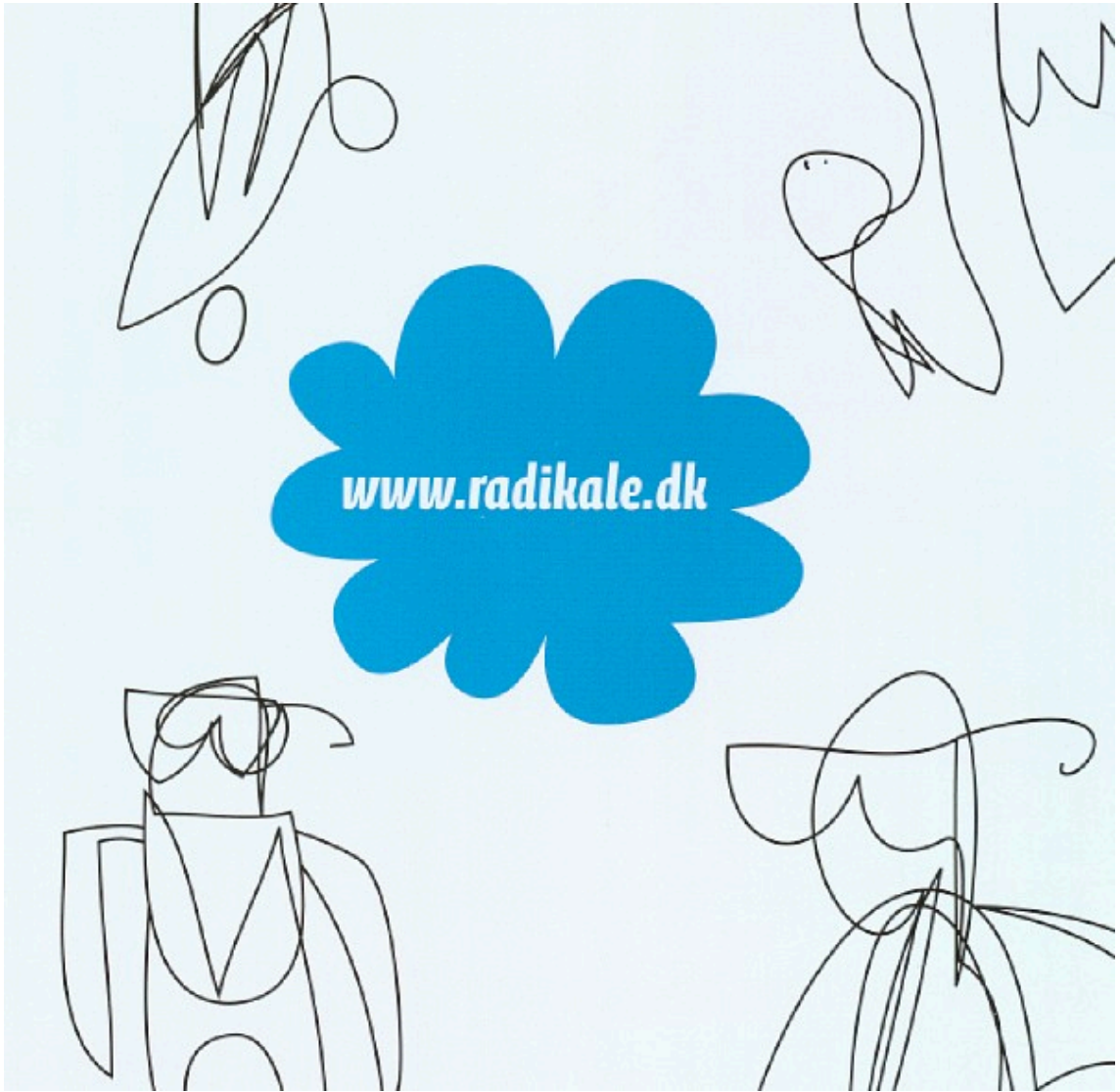
Hvad nu hvis vi bad Folketing-
et om at ændre registreringsafgif-
terne for biler, så vi fik mere miljø-
venlige biler, og om at styrke den
kollektive pendlertrafik, så det
faktisk var muligt for flere men-
nesker at lade bilen stå? Hvad nu
hvis vi lokalt turde sige: Der er
grænser, for hvor mange lastbiler
og hvor stor en produktion vi vil
have i vores by?

Naturen er næring for udviklingen

Hvad nu hvis vi begyndte at tænke
kreativt på udnyttelsen af vores
landarealer? Hvad nu hvis vi satte
os sammen og fandt ud af, hvor-
dan vi kan tjene flere penge på
vores svin ved at satse på mere

kvalitet i stedet for kvantitet?
Eller hvordan landmanden kunne
få en rolle som naturforvalter i
stedet for producent. Hvad nu
hvis han kunne skabe større værdi
for det danske samfund ved at
have køer på overdrev end ved at
have malkekøer i stalden? Hvad
nu hvis kommunen lavede en stra-
tegi for, hvordan naturen kunne
bruges som et aktiv, der kunne
gøre kommunen endnu mere at-
traktiv for borgere, boligkøbere,
investorer og turister? Danmark
har et kæmpe aktiv i sin smukke
natur og det faktum, at den er
let tilgængelig for alle – også dem
der bor i byen. Kommunen skal
behandle naturen som en investe-
ring, ikke en udgift. Naturen er
som kulturen en vigtig nærings-
kilde for den kreative udvikling
og Danmarks fremtid.

Det Radikale Venstre

www.radikale.dk

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk